

Příloha 1.

J: Dobrý den, moje práce spočívá ve vypracování 4 scénářů pro Jilemnici, které nastíní její možný vývoj do dalších 25 let. Mohl by jste mi na úvod představit Jilemnici? Jakým místem je podle Vás Jilemnice pro život?

R: Představil bych ji jako město pyšníci se svou tradicí, pečující o svoje kulturní památky, soustřeďující se na sportovní aktivity a rozvoj sportu, ale svým vystupováním, chováním a jednáním, pokud člověk pozná město hlouběji, je to typické maloměsto, o kterém psal Havlíček už v Petrolejových lampách. Řekl bych, že tu chybí dlouhodobá vize, dlouhodobý nadhled, chybí to tu už více jak deset let a bohužel se to podepsalo na rozvoji města. Ono to začalo už v 50. letech, kdy se začal budovat pod socialistickou taktovkou průmysl a byl zájem tady v Jilemnici vybudovat některé průmyslové podniky a tehdejší vedení města, právě v tom domnění, že Jilemnice je kolébkou lyžování a tím historickým centrem podkrkonoší, tak nedovolili rozvoj a nedovolili další posílení sítí energetických a komunikačních, takže tohle všechno se odehrálo začátkem 90. let, kdy jsme tu měli poměrně osvícenou starostku paní Kunátovou, která vlastně všechny peníze, které tu byly, nacpala do země, což byl správný krok, ale na druhou stranu měli občané pocit, že se tu nic neděje. Tahaly se kanalizace, plynofikace a Jilemnice tím, že trochu doháněla ten handicap, trochu ztrácela za jinými městy. No, pak už se vlastně ukázal ten rozdíl a ty nůžky se už začaly rozevírat, i když musím říct, že jakoby to město mělo veliký štěstí na lidi v podobě paní Kunátové nebo pana Richtera, kteří udělali obrovský kus práce a snažili se ten handicap postupně dohánět. Město jako takové bude žít, pokud bude fungovat infrastruktura. Přestože se tu řešily nedostatky z 50. – 60. let, tak se vlastně nedostávalo času ani peněz na budování rozvojových zón, jako v jiných městech a Jilemnice přišla o, řeknu, možnost vytvořit podmínky pro malé a střední podnikání, pro vybudování obchodních center, takže většina lidí dnes odjíždí na nákup někam pryč. Musím říct, že i kultura, na kterou jsme tu tolik pyšní, neměla dostatek peněz a dostatečný prostor a to všechno se podepsalo na tom, že Jilemnice začala trochu pokulhávat. Na druhou stranu jsou tu prosperující firmy jako Brano, Devro nebo Moeller, což jsou podniky, které zaměstnávají velké množství lidí, kteří sem i dojíždějí a de facto ti lidi podle mého názoru nemají takové možnosti volnočasového využití jako v jiných městech.

J: Když mluvíte o možnostech využití volného času, dozvěděl jsem se, že tu mají vzniknout projekty jako Hraběnka a nové koupaliště, víte o tom něco?

R: V Jilemnici vždy bylo několik pár osvícených lidí, kteří to někam dotáhli a pak právě nasedli další, kteří si mysleli, že všechno půjde samo a ta daná oblast se nemusí dál rozvíjet.

A to maloměšřáctví se promítá ve všech těch věcech. Takže když tu v 76. roce ředitel gymnázia Jech vybudoval první sportovní gymnázium v ČR, postavily se tu běžecké dráhy a každý si myslel, že to bude fungovat. Pak přišel převrat, sametová revoluce a ty lidi byli odsouzeni, už jen tím, že měli příslušnost k nějaké partaji a třeba ten projekt sportovních tříd šel dolu a pokulhával. I o Hraběnkou, každý si myslel že to poběží, ale naopak. Takže v podstatě ta Hraběnka, to je dnes jakoby snaha o obnovení toho areálu, který by se měl kromě běžeckých tratí rozšířit ještě o střelnici a mělo by to fungovat. Těch projektů tady bylo poměrně hodně, ale vždy jsme narazili na takové to prosté myšlení a prostou lidskou závist, která to brzdí, a řada těch projektů skončila na tahanicích, hádkách a podkopávání projektů, takže tohle to je věc, která mě na Jilemnicích trápí. Závist. Jinak Jilemnice má svoje táhla, vynikající ředitel muzea Luštinec, to je osobnost, která je podle mě často i nedocenená, v celorepublikovém hledisku je znám. Píše o ní, dává o ní vědět a jak se říká, kdo nezná svou minulost, je nucen ji opakovat. Takže to si myslím, že je jeden z výborných lidí. Dále si myslím, že Devro je super, vyrábí střívka a vyváží je do třech pětina světa, dokonce postavili závod v USA, takže tam se investuje ve velkém a já se přiznám, že z takových firem mám radost a tím, že se jim daří, tak i ta firma se snaží podporovat projekty města a pomáhá mu. Co bych tady ještě vyzdvihl, je tady asi jeden z největších problémů a to že tu chybí dlouhodobá vize, postarat se o bydlení, o infrastrukturu. V podstatě posledních 5 až 10 let se lidé stěhují do okolí, kde si mohou postavit rodinný dům. Nejsou tady připraveny pozemky, není tady infrastruktura a když už tady vzniklo přes 100 bytů za nemocnicí, kde žije mladá a střední skupina lidí, tak oni by chtěli nějaké využití, chtěli si tam postavit hřiště a někdo je ihned napráskal, místo abychom z toho měli radost a byli rádi, že oni sami tam chtějí něco budovat a starat se o to. Chybí jim tam nějaký polyfunkční dům, žádný obchod nebo služby tam nejsou. Za vším musí do města, které má omezené parkovací plochy a nejsou. Ta lokalita, je dobře, že tu je, ale chybí jí zázemí každodenního života. Za posledních 10 let ubylo více jak 500 lidí, kde ta péče o rozvoj je, s tím že se Vám odstěhují lidi, ztratíte příjmy pro obec, protože na jednoho občana je to cca 10 000 pro obec. Takže to samozřejmě podporuje tu ztrátu. A pak samozřejmě jsou snahy připravit nějaký velký projekty, je tu panel zdravého města, ale stále tu chybí ten lídr, který by řekl, tak vážení a milí máme tady vizi na 15 let, pojďme se na ní domluvit, něco do ní investovat. V současné době se připravuje projekt Hraběnka, poslední číslo bude asi 73 milionu a druhá a třetí etapa se vejde do 10 milionu, takže jsme na nějakých 85 milionech, protože se vždycky najde nějaká záminka, aby se projekt prodražil a vedle toho se přepravuje výstavba koupaliště, která taky vyjde na nějakých 80 milionů. Město má k dispozici na rok nějakých 20 milionů a pro město je to obrovský investiční závěs. Teď už

jsou v nějaké fázi, že by se mělo za rok začít budovat a představa mě, selsky uvažujícího člověka, mně to nevychází, že by se město mělo pustit do dvou tak velkých projektů, kde cizí zdroje jsou jasné ve výši 15 milionů. Je to pro mě diletantsky připravené a může to omezit provoz města na 10 a více let. Budou možná peníze na úvěr, ale nebudou peníze na údržbu sportovišť, nebudou na zasíťování pozemků, na přípravu ploch pro rodinný bydlení, a trápí mě, že místo toho abychom si zde vytvořili zdroje v podobě spokojených lidí, kteří tu budou mít věci, který k běžnému životu patří, od holiče až po hospodu, tak pokud tu nebudou, nebude ani město z čeho dotovat, nebude z čeho ty další lidi dělat. Péče o volnočasový program občanů a hlavně dětí je důležitý a každá koruna, kterou do kultury a sportu dám, tak abych ty děti zabavil, je pro mě důležitější než chodník, budu mít nějaké jistoty, že smysluplně tráví volný čas. Samozřejmě mám nějaký hodnotový žebříček a tvrdím, že i prostředí vychovává a tvrdím, že nemůžeme žít ve špíně, v nepořádku, potřebujeme město malebný a školy vybavený a už jen tím, že kolem sebe děti uvidí, že je to tu pěkné, se vychovávají. Je to opravdu to nejdůležitější, ale...

J: Myslíte si, že má Jilemnice potenciál, aby se v budoucnu zlepšil stav úrovně nebo se obáváte spíše zhoršení stavu?

R: Takhle, vy jako člověk, který přijdete zvenčí, tak si všimnete co město nabízí, ten zámek, kde ještě dneska paní Kunátová vede umělecké kroužky, ona je v tom zlatá. Ano, je tu řada věcí, já jako návštěvník můžu do bazénu, galerie. Ale to jsou věci, které právě nastartovala paní Kunátová, ale ona už ve městě není. Jsou nadšenci, kteří se snaží ty její hodnoty zušlechtovat, ale pak jsou tu ty hrozby, v těchhle neřízených projektech, který můžou všechny tyhle aktivity ohrozit a jestli tady je 40 let bazén a před pár lety se tam měnila vana, jo, ale ona je potřeba vyměnit i ta do dětského bazénu a výměna bude stát deset milionů. Je potřeba dobudovat chodníky, což se připravuje deset let. Bylo to složité, jelikož tam byla spousta vlastníků. Teď když už je to ve fázi, kde už je to všechno vyřešený, vykoupený a zasíťovaný, je potřeba natáhnout nový koberec a udělat tam nový chodníky, tak aby ta skutečně ta silnice byla skutečná, bohužel pár mrtvých tam za posledních let bylo a škoda každého života. Ale ta akce bude stát asi 29 milionů a pokud ty peníze nebudou, když je vyhodíme na Hraběnkou nebo koupaliště a opět jsme u úvěru. Je to o prioritách, říct tyhle roky uděláme to a pak zase to. Problém ale nejen města je, že střídáme každé 4 roky vlády a přináší to obrát o 180 stupňů. Já se přiznám, že závidím Němcům, ať už mají blíž k té či oné partaji, tak jsou schopni se tak dlouho hádat, až se dohodnou. Neumíme se dohodnout na dlouhodobém plánu a oni ano. Všechno se pak řeší narychlo a stojí to hrozné peníze. Všichni tvrdí, že se krade napříč ministerstvy, ale je potřeba se zamyslet, proč to tak je, ta příčina je mnohem hlubší, ty dlouhodobé plány tu

nejdou. Takže pro vás jako pro návštěvníka je Jilemnice malebná, bude vás ale štvát, že tu neseženete ubytování, restaurace, které tu jsou, jsou na poměrně slabé úrovni. Vaří dobře, ale to prostředí, a když řeknu před deseti lety bylo vynikající, tak dnes bohužel ne. Asi tomu pomohla krize, jednak ta nálada a když nepřijdou lidi, nejsou tam peníze. To bohužel v Jilemnici dneska strašně chybí. Když někdo přijede, nemám ho kde ubytovat a když je to někdo váženější, vezmu ho do Vrchlabí, je mi to líto, ale je to tak. Kvalita, prostředí, výběr, slušnost, tam je a tady ne.

J: Jilemnice je branou do Krkonoš a přijde mi, že by z toho mohla těžit.

R: Rádo se tomu tak říká, ale ta brána se musí kultivovat, pěstovat. Já jsem teď mluvil dost negativně, ale myslím si, že se tady udělalo obrovský množství práce a nejvíc právě za těch dvou starostů, ale ono se dá udělat ještě víc. Já jsem takový, že furt chci tu káru tlačit dopředu ještě víc a myslím si, že je dobrý prostě mít s občany řadu věcí prodiskutovaných. Vzhledem k tomu, že tu ta komunikace není, ale ona není v žádném městě. Prostě přijde parta lidí popovídat na panel, kde se ty body proberou a kdo už to trochu zná, tak tam pozve další a už to hlasování podle toho vypadá. Lidi se bohužel ozvou, až když se jich to bezmezně dotýká. Můžeme mít dotazníkové akce, které tu probíhají, kde se k tomu můžou vyjádřit. Tohle tady všechno funguje, informací je tu relativně hodně, ale teď je potřeba tu mít politiky, nemyslím úředníky, ty si myslím tu pracují fakt dobře. Město nemá v současné době osvědčené lidi a pak to prostě takhle vypadá.

J: Jak tu spolu lidé vychází? Slyšel jsem, že tu není momentálně spokojenost se současným vedením.

R: Víte co, v rámci nějakého vyrovnávání a srovnávání majetku se tu řešily školy. Tady kdysi před nějakými 12 lety klesaly počty dětí, zanikla textilní fabrika a s tou i textilní škola. Vstoupili do toho nějakí lidé a muselo se to hned řešit. Skončilo to tak, že ta umírající textilní škola se spojila s gymnáziem i přesto, že lidi, co pracují ve školství, říkali, že je to ten nejhlupejší nápad, co může být. Rozhodli o tom politici, aniž by naslouchali těm, co rozumí. Přišly změny pro školy a byli tam nominovaní lidé ne na základě kvality, ale na základě nějakých známostí. Bylo to v domnění, že právě díky tomu, že se znají, to bude fungovat. Ale o tom to bohužel není, spíš naopak. Najednou se objevil jev, který se dal předpokládat, porodnost klesala nebylo dost dětí, někdo měl říct: vážení a milí, ta škola nebude naplněná. Do toho tu byl problém s kantory, byl tu kantor, který je sedisvakantistou a který tak nějak stahoval děti ke své víře. Řešilo se to na celostátní úrovni, zabývala se tím policie a i znalci na tyto sekty. A v té škole se vytvořily nějaké skupiny, on vystupoval velice mile a lidé ho měli i rádi. A najednou místo toho, aby se to řešilo, se to nechalo bublat dál, a když se něco neřeší hned, tak to pak přinese problémy

daleko větší. Kantoři a děti byli různě proti sobě postaveni a skončilo to výměnou ředitelky. Přišel další ředitel, který to taky nedotáhl do konce. Do toho klesající stav dětí a k tomu úroveň vzdělanosti klesá a přes tu klesající úroveň si rodiče mysleli, že je vše chyba kantorů a začalo se víc a víc upírat pozornost ke škole. Jak se o něčem začne mluvit negativně, tak to bude každý rodič zvažovat, zda tam své dítě dá. Bohužel řada lidí, kteří tohle prováděli, si to neuvědomovali, že ta šuška trvá léta, než odpadne. Oni do té školy vandrovali tak dlouho, že ztratila pověst a dnes děti odjíždějí do Paky, do Semil, do Vrchlabí. Má na to také vliv dopravní obslužnost, protože doprava do dalších měst je lepší než sem, což zase mají řešit politici a v současné době je škola ve stavu, kdy bojuje o svou udržitelnost. Do toho když došlo k vypořádání majetku, kraj sliboval, že zainvestuje velké peníze do té textilní školy a protože chybí ta vize a další garnitura, popírá, že by nějaký slib vůbec byl i přes zápisy. Skončilo to tak, že vlastně do té rekonstrukce, která byla už tak hodně výrazně očesaná, ze 125 se investovalo asi 35mil. Zvenku vypadá relativně slušně. Uvnitř polovina prostor taky relativně slušná, ale chybí tam třídy, odborné učebny, sportovní hala je v dezolátním stavu a město najednou tlačí, aby se gymnázium přestěhovalo do tohoto zčásti rekonstruovaného objektu. Ale tlačí především proto, že někteří radní si v rámci svých rentiérských činností chtějí některé objekty vykoupit. Už nikoho nezajímá to, že vystěhování školy, která je ve středu města, má v pochůzkové vzdálenosti jednu sportovní halu, sokolovnu, jídelnu, atletický ovál, všechno do 5 minut, chtějí přemístit do textilky, kde se jim vše zdvojnásobí. Navíc je tam silnice druhé třídy, která je poměrně frekventovaná a vůbec nikdo neřeší, že by tam měl být nějaký bezpečný přechod. A teď, co mě na tom štve, město úplně nehorázným způsobem tlačí na ředitele, aby se přestěhoval do školy, která absolutně nesplní požadavky, které má mít. Nejsou tam vybavené třídy, škola nesplňuje ani hygienické podmínky a vůbec jim nevadí, že tu školu tím pošlou do ještě větších problémů, než dnes má. No, a místo to aby, když už je to neřešitelný a není žádný tlak na to, aby se dnes někdo někam stěhoval, tam opravdu jsou jen nějaké vlastnické zájmy, tak proč nenechají status quo, a proč škole nedají klid, proč je to mediálně stále propírané a proč se tu řve na hejtmana a radní. Proč se tu ta nálada takhle vytváří. Vůbec nikdo si neuvědomuje, že šíření těchto nálad likviduje Jilemnici. To, proč tu o tom tak složitě mluvím, my jsme měli včera sezení na městě a ta jistá skupina lidí, kteří na to neustále tlačí na tu výměnu a já proč do toho vidím, jsem nominovaný za kraj do školské rady, takže na mě se obrací rodiče i kantoři, ale musím hájit i kraj. Takže jsme se tam včera chytli a já říkám nezlobte se na mě, ale je tu nemocnice, která zaměstnává 400 lidí, zaměstnává nejvíc vysokoškolsky a středoškolsky vzdělaných lidí, kteří mají děti a chtějí tu mít nějaké pomníky a zajištěné vzdělání, tak právě tito budou nejspíš chtít, aby

tu bylo gymnázium a vy tímhle způsobem tu školu likvidujete. Město je živý organismus a vy to zničíte. Protože zrovna teď chcete vyházet veřejný peníze, ničíte dobrý jméno školy, to město pohřbíte. Pohřbíte jedno, tím pádem pohřbíte druhý a město je pak mrtvý. Buď si to ve městě vydělají a utratí je tu ve všech možných obchodech, nebo to utratí jinde. Deset let je tu hlad po pozemcích a za těch deset let nevznikla jediná zóna, nebylo zasítované jediné území a jediné, co se udělalo, je sto bytů u nemocnice a nikde nic jiného není. Nezapomínejte, že pokud to město chceme udržet, musíme vytvořit podmínky pro podnikatele, musíme vytvořit podmínky pro školy, pro seniory a to všechno jednou my budeme potřebovat. Není na tom nic složitějšího, je to o zkušenostech, rozumu a trochu popřemýšlet.

Včera bylo zastupitelstvo a tam se ukázala ta malost těch lidí, kdy nejsou ochotni naslouchat, ale to je celospolečenský problém ve společnosti a já nechci Jilemnicki jenom kritizovat. Máme se tu krásně, ale já jsem ten, který furt chce dopředu. Včera se to jasně ukázalo, když tu byl jeden z radních a řekl, že by bylo dobré, kdyby část peněz schovala a za tři čtvrtě roku se to znovu projednalo. Ne, pohádali se, v podstatě protože to je moje pískoviště a tohle je moje. Tak to nebylo vůbec přijaté, ale to byl přesně ten projev, to, co se v poslední době objevuje, nevím, co bylo toho příčinou, zda děti málo čtou, nebo málo spolu komunikují nebo tam dělala jste opravdu dolů, prostě když se lidi baví, tak často jeden nebo druhý nevnímá obsah toho sdělení a to vidím tady našich poradách občas musím rýpnout.

Já mám někdy pocit, že když si povídáme, tak se neposloucháme a to je problém současnosti jakoby na různých úrovních, že ten člověk se snaží něco sdělit, a když tomu nerozumím, tak se zeptám. Nemůžeme všechno vědět, když bude pan Luštinec něco vyprávět o muzejních sbírkách, tak se budu ptát, protože spouště věcí nerozumím a mám u sebe člověka, který mi to srozumitelně vysvětlí. Vždycky se budu snažit dopátrat merita věci a zjistit, proč a jak po mně vlastně ten člověk například něco chce a pak řeknu ano nebo ne. Ale tady prostě ty lidi vidí jenom ten svůj úsek a cokoliv kdokoliv řekne jiný, místo aby ses toho poučili. Místo toho aby se zamysleli, co jim ten druhý říká, co se jim snaží sdělit a místo toho se stává nepřitelem. Přitom když jsou dva partneři a jeden druhému něco sdělí negativního, tak to neznamená že ho nemá rád, nebo že mu chce ublížit, ale naopak on ho má velmi rád a říká mu to, protože si myslí, že by se mohl zlepšit. A tady v té společnosti, to je něco podobného, vždycky je dobře když se lidi umí poslouchat a snaží se jeden druhému porozumět. A ten člověk na tom pak nějak zapracuje. Já se přiznám, že jsme tady v minulosti měli několik velkých sporů, hádali jsme se, křičeli jsme na sebe a nevím, co všechno, ale takový nějaký šestý smysl říká: počkej, musíš

a nakonec jsme se prohádali do takové kvality, která na tom začátku, v podstatě řeknu, byla zlomkem toho, co pak vzniklo, ať už tam bylo několik názorových proudů, které se navzájem poslouchaly. Tak nakonec z toho bylo něco pořádného a to si myslím, že je v současné době největší nešvar tohoto města, to, že se lidé mezi sebou neumí poslouchat a neumí naslouchat lidem. Já jsem tam včera byl a co jsem se dozvěděl, když se tam probírali nějaké projekty na rok 2017 a 2018, co by to mělo být a teď jsme tam byli z různých odvětví, já z nemocnice, Devro tam bylo, z Buslinu, z životního prostředí. Tak tam ten, co řídí vlastně celé to jednání, vynesl částku na koupaliště a já jsem se za moment dozvěděl, že úředníci dostali zákaz, nejenom že to nesmějí vynést ti, kteří se kolem toho motají, ale oni to nesměli říct ani koaličnímu partnerovi a jejich zástupce tam seděl, takže nakonec ten přednášející dostal přes hubu, protože se včera prozradila čísla, kolik to má vlastně stát. Když se řídí věci veřejné tímhle způsobem, tohle není firma. Veřejné věci se musí řešit veřejně, to je takový ten trošku strach, který tady je. Když jsem se dřív pohyboval venku, ve světě jsem se dozvěděl, že nemocnice kde jsem působil, psaly roční zprávy a v těch ročních zprávách se psalo složení nemocnice, personální obsazení, a tak dále takže jsem se rozhodl, že tyto zprávy budeme psát i v naší nemocnici, jelikož veřejnost má právo vědět, co se tady děje, co se tady plánuje. Takže jsem začal od roku 1993 psát výroční zprávy, nikoho to nezajímalo a pak asi po já nevím po kolika letech, nějaký ministr nařídil, že se to musí psát, takže to začalo psát všechny nemocnice, a to už byl internet a zveřejnilo se to na něm. Takže my jsme tam uvedli ty zprávy a většina těch zpráv 5stránkový a 10stránkových a my jsme jich měli 50, mí kolegové kteří, řídí nemocnice říkali: „Co blbneš? Proč to zveřejňuješ? Kolik toho píšeš, to je blbost, nic jim nedávej.“ Já říkám: „Proč ne, vždyť je to jejich nemocnice, je to jejich majetek, jsou to veřejné peníze, oni přece mají právo na informace.“ Dneska už se samozřejmě ví, jak to má být strukturované, ale trvalo to. Postupně to nějak vykryštovalo. Řada lidí má samozřejmě první názor, že nemají problém něco sdělit, tak to tady dneska ale bohužel nefunguje, tady je všechno tajné, tady se muselo tajně volit složení nového města, to bylo před dvěma lety a my jsme proti tomu vystoupili, že tajně se volilo za komunistů.

J: Myslíte si, že má Jilemnice potenciál, aby se v budoucnu zlepšil, stav úrovně nebo se obáváte spíše zhoršení stavu?

R: Já se přiznám, že alfou a omegou tady je příliv trvalé bydlících obyvatel a pokud tady nevytvoříme podmínky pro nárůst počtu lidí, myslím trvalé bydlících, tak tohle město prostě nepůjde dál. Zatím všechny firmy, které jsem jmenoval, všechny fungují a výhled do budoucna je dokonce takový, že některé firmy plánují růst, plánují stavby dalších hal a další zaměstnávání lidí, takže potenciál tady je. Potřeba lidí tady bude a pokud pro to

město nevytvoří podmínky, podmínky pro bydlení, tak to město bude skomírat a nebude dost peněz na obsluhu toho všeho, a ta obsluha těch škol, sportovišť, kulturních zařízení, muzea je poměrně náročná, ale respektive to je hlavní úkol města, aby aby ti lidé měli adekvátní podmínky, spravený silnice, aby fungovaly služby, které jsem tady jmenoval, a bylo postaráno jak o mladé, tak stejně o seniory, takže potřebujeme lidi.

J: Já vám moc děkuji, za váš čas a za možnost s vámi uskutečnit tento rozhovor.

Příloha 2.

Pracovní list k rozhovorům – Scénáře budoucího vývoje města Jilemnice

Datum a místo setkání:

Jméno respondenta:

Věk:

Ukotvení / role:

Otázky

Úvodní:

Jak by jste mi na úvod představil Jilemnici?

Ekonomický pilíř:

Myslíte si, že je z hlediska zaměstnanosti v Jilemnici a jejím okolí spíše dobře nebo špatně?

Vidíte nějakou souvislost mezi odlivem a stěhováním lidí z Jilemnice a nabídkou pracovních míst v Jilemnici a jejím blízkém okolí?

Jaké jsou podle vás bariéry pro rozvoj podnikatelských aktivit v Jilemnici?

Dali byste přednost zlepšení ekonomického rozvoje na úkor dobrého stavu přírody nebo naopak?

Má Jilemnice podle vás dobré podmínky pro nějaké investiční záměry? Pro jaké?

Jaké jsou tu podmínky pro podnikání, co vám tu chybí?

Environmentální pilíř:

Jaká je příroda v Jilemnici?

Dochází k proměně nějakých míst, popřípadě k jaké?

Líbí se vám zdejší příroda a krajina?

Myslíte si, že je zdejší příroda něčím zvláštní oproti jiným místům? Čím?

Je Jilemnice místo, kde by měly vyrůstat vaše děti?

Sociální pilíř:

Jaká je situace v Jilemnici?

Mají zajištěné ze strany města nějaké sociální programy?

Jaká jsou v Jilemnici sociální centra, volnočasová centra?

Myslíte si, že má Jilemnice potenciál, aby se v budoucnu zlepšila úroveň města, nebo se obáváte spíše zhoršení stavu?

Jakou roli podle vás hraje občanská vybavenost pro budoucí rozvoj města?

Lidský pilíř:

Jakým místem je podle vás Jilemnice pro život?

Co tu lidem chybí, co tu mají oproti jiným podobně velkým městům?

Jak tu spolu lidé vychází?

Jakým způsobem spolupracují?

Fakulta humanitních studií UK

katedra magisterského oboru

sociální a kulturní ekologie

U Kříže 8/661, 158 00 Praha 5-Jinonice

Magisterský obor
sociální a kulturní
ekologie

Projekt diplomové práce (DP) oboru sociální a kulturní ekologie

1. Jméno studenta, tituly: Bc. Vojtěch Jíra
2. Osobní číslo (UKČO): 837 554 55
3. Rok imatrikulace na FHS UK (bak. studium, jinak mag. studium): 2014
4. Datum zápisu na katedru sociální a kulturní ekologie FHS UK (alespoň měsíc, rok): 9/2014
5. Názvy všech předchozích bakalářských (magisterských) prací, škola, obor a rok, kde a kdy byly obhájeny: Program kultivace postojů vůči médiím u studentů PVČ, Technická univerzita v Liberci, v oboru Pedagogika volného času, obhájeno květen 2013 v Liberci
6. Předběžný název DP: Scénáře budoucího vývoje města Jilemnice
7. Obecný kontext (souvislosti tématu, širší rámec [zasazení „do světa“]): Člověk je součástí krajiny a je s ní v neustálé interakci. Skoro každá naše činnost má vliv na krajinu, místo, kde žijeme, ať už méně či více. Po staletí ji přetváříme k obrazu svému a proto i scénáře, které budu vytvářet, budou ukazovat možnosti, jak se pod lidským vlivem takové místo může v budoucích letech proměňovat. V posledních letech si člověk konečně začíná uvědomovat, že jeho vliv na krajinu může mít katastrofální následky a právě takový scénář je velice dobrým podnětem pro město, které díky němu může nahlédnout do svého možného vývoje, předejít hrozbám a nejlépe využít příležitostí, které by se mu v budoucnu mohly naskytnout.
8. Předmět zkoumání (vlastní předmět práce [zasazení „do vědy“]): Cílem mé práce je získání všech možných informací o městě Jilemnice a uspořádání mnoha nejrůznějších tvrzení o budoucím vývoji města do čtyř fiktivních příběhů, které za určitých podmínek mohou opravdu nastat. Scénář je jednou z prognostických metod a využívá se jako jeden z několika nástrojů pro studium budoucnosti. Pomáhá předpovědět možné podoby budoucnosti nebo objasnit její alternativy.
9. Hlavní vstupní hypotéza nebo hypotézy (2–4 na výběr); pro práci 1–2, možno však formulovat výzkumné otázky, event. jen výzkumný problém:

Práce z povahy věci nemůže testovat žádnou hypotézu ani zodpovídat výzkumnou otázku; v obecné rovině usiluje o vytvoření možných scénářů vývoje města Jilemnice v nejbližších 20–30 letech. Problémem, který řeší, je tedy nalezení předpokladů -k všestrannému optimálnímu rozvoji v rámci strategie udržitelného rozvoje.
10. Metodologický postup: metody a techniky, které budou v práci použity: V práci využiji polostrukturované rozhovory, pro získání potřebných komplexních informací o městě a výslednému stanovení dvou hlavních hybných sil. K danému účelu budu dále využívat nejrůznější zdroje od Jilemnického muzea, knihovny apod. až po internet. Dále chci využít metodu brainstormingu a S.W.O.T. analýzu. Po stanovení hlavních hnacích sil použiji jednu z metod vědeckého předvídaní budoucnosti, tedy metodu tvorby scénářů s využitím narativních přístupů.

11. Cíl DP (kromě ověření hypotéz a teoretického přínosu např. praktický přínos, vypracování metodologie, základ pro řešení problémů v praxi atd.): Kvalitní deskriptivní scénář je sám o sobě zajímavým a inspirativním podkladem, který může přispět k ovlivnění rozhodování o konkrétních projektech či obecnějších plánech, kterými se bude zastupitelstvo zabírat, nebo dokonce být podkladem pro vytvoření strategického normativního scénáře.
12. Čím budou rozšířeny dosavadní znalosti (vědecká „přidaná hodnota DP“): Stávající informace o Jilemnici zpracované do komplexní podoby budou plausibilně rozšířeny o rozměr nejbližší budoucnosti.
13. Jaké bude (bude-li) jejich teoretické zobecnění a přínos: Práce může být využita jako teoretický příspěvek k tvorbě scénářů, jež dosud nebyla v českém prostředí často aplikována.
14. Struktura DP (předběžný obsah – názvy oddílů a kapitol):
 1. Úvod
 2. Teoretická část
 - 2.1. Prognostika a prognostické metody
 - 2.2. Přiblížení lokality Jilemnice
 - 2.3. Cíle mé práce
 3. Praktická část
 - 3.1. Metodologie
 - 3.2. Volba respondentů, získání dat
 - 3.3. Analýza rozhovorů
 - 3.4. S.W.O.T. analýza
 - 3.5. Stanovení hlavních hybných sil
 - 3.6. Brainstorming – generování typového příběhu
 - 3.7. Tvorba scénářů
 4. Diskuse výsledků
 5. Závěr
 5. Bibliografie
15. Předběžná bibliografie k tématu:

CRUTZEN, Paul Jozef; SCHWAGERL, Christian. 2011. *Living in the Anthropocene: Toward a New Global Ethos*. [online] 24.1.2011 [cit. 2016-01-24]. Dostupné na: http://e360.yale.edu/feature/living_in_the_anthropocene_toward_a_new_global_ethos/2363

DUNN, Wiliam. 2012. *Public Policy Analysis*. 5. vyd. USA: Pearson Education, Inc. 460 s. ISBN-13: 978-0-205-19723-1.

FUKUYAMA, Francis. 2007. *Konec dějin a poslední člověk*. Praha: Rybka Publishers, 384 s. ISBN: 8086182274.

HÁK, Tomáš (a kol.). 2015. *Metabolismus společnosti: materiály, energie a ekosystémy*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 290 s. ISBN 9788024627991.

HENDL, Jan. 2008. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 2.vyd. Praha: Portál, 440 s ISBN 978-80-262-0982-9.

HENRICHS, Thomas. 2003. *Environmental Scenario Analysis Overview and Approaches*.

[online]. Aug. 2003. *EEA - Reporting on the state of, trends in and prospects of the environment. SCENARIOS.* (The) GECAFS Scenario Workshop [cit. 2016-01-20]

Dostupné na:

http://www.gecafs.org/gecafs_meetings/2003_08_18/Henrichs_overview_approaches.pps.

LUŠTINEC, Jan. 2000. *Jilemnice: Historická zastavení.* Město Jilemnice, 217 s.

ISBN 80-238-6376-2.

LUŠTINEC, Jan. 2007. *Zmizelá Jilemnice.* Praha, Paseka, 72 s., ISBN 978-80-7185-824-9.

LUŠTINEC, Jan. 2011. *Jilemnice: brána západních Krkonoš.* Vydalo město Jilemnice, 140 s. ISBN 978-80-254-9596-4.

POTŮČEK, Martin. 2006. *Manuál prognostických metod.* Praha, Slon, 196 s. ISBN 80-86429-55-5.

POTŮČEK, Martin. (kol.) 2003. *Putování Českou budoucností.* Praha, CESES FSV UK 366 s. ISBN 8086349098.

RYNDA, Ivan. 2017. *Tvorba krajinných scénářů* [přednáška]. Praha: FHS UK.

SEMBEROVÁ, Anna. 2016. *Kontextové scénáře vývoje životního prostředí Slovenskej republiky.* Praha, Diplomová práce, Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií.

ŠULC, Ota. 1987. *Prognostika od A do Z.* Praha: SNTL - Nakladatelství technické literatury, 210 s.

VAŇKOVÁ, Petra. 2015. *Scénáře budoucího vývoje Manětínska.* Praha, Diplomová práce, Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií.

16. Předpokládaný vedoucí DP: PhDr. Ivan Rynda

17. Důvod volby tématu (dosavadní znalosti, zázeší, praxe a zájem studenta):¹ Scénáře jako metoda mě velice oslovily, jelikož se mi velmi líbí představa, že každý jedinec žijící v nějakém místě se snaží, jak je to možné, se v takovém místě zapojit, rozvíjet ho a pokoušet se v něm prosadit svůj názor. V dnešní době je většina společnosti natolik zaneprázdněna, že na diskusi o veřejném prostoru nemá již potřebnou sílu. Scénář pro mne představuje právě tuto možnost využít a navíc jí tak propojit s mým studiem. Jedná se o jedinečnou možnost zapojit se jako jedinec, který chce prosadit něco ve prospěch daného místa a pokusit se tak o celkovou změnu k lepšímu.

Turnov 5. července 2016

diplomant

vedoucí DP

vedoucí katedry SKE

¹ nepovinné